

HENRY PARLAND

IDEAL
REALISATION

*SÖDERSTRÖM & FÖRLAGS AKTIEBOLAG,
HELSINGFORS*

IDEALREALISATION.

HENRY PARLAND

IDEAL
REALISATION

HELSINGFORS

SÖDERSTRÖM & C:o FÖRLAGSAKTIEBOLAG

Tammerfors 1929
Tammerfors Handelstryckeri

I.

FLÄCKAR.

I.

Dagarna växa —
en rad vita spöken
— gengångare
som återkomma och försvinna.

II.

Den sjuka natten
blek och tyst
lyssnar
till de unga lövens
förvånade prassel.

Röda eldar
fräta dess barm,
fräcka fåglar
jubla och sjunga
Sol! Sol!

III.

Visst
är havet som en kvinna
trots oljefläckar drivkanistrar.

— — — —

Det tycker om
att flirta med solen
och klä sig naket
för månsken.

IV.

Sagor utan mening
mumlar havet
för vinden och strandtallarna
— gamla, elaka sagor.

Tjut vind
vänd er bort tallar,
flyn vita moln!
— det är gamla, elaka sagor
utan mening.

V.

Rum
med öde väggar
och urblekta bilder
här och där
— mest kvinnohuvud

Madonnasken
från ett gammalt porträtt
längst borta:
en flicka i blått,
ett leende som lyser.

VI.

Min tanke om dig
är som en rät linje,
dess ena ända
glöder i helvetet
den andra
ringlar brännande vit i himlen
men i mitten
är den sotig och kall.

VII.

Jag ringde opp
till ett hjärta
där jag visste
det ej fanns plats
för mig.

Och luren sjöng.
Dess blodtunga jämna
hammarslag.

VIII.

Som ett stort flugpapper
ligger min själ
kringsvärmad av drömmar.

Blåa, gula, vita
dansa de allt närmare
— min själ har fått mörka fläckar.

IX.

Någonting var —
aprilsnö vid vägen,
aprilsol i ett leende,
och ett blått sorl över marken.

II.

STRUMPOR.

I.

Först spelade solen,
log
som bara kvinnor och regnbågen kan le.
Då började någon filosofera
(analytiskt tror jag han sa).

II

Ett litet ormhuvud,
axlar från vilka allt rinner ned,
en portion självmedvetenhet i benen
— vad vet jag?

Men ormhuvudet liknar en kvinnas,
och axlarna vet vad de vill,
och benen
— vad vet jag?

III.

I mina tankars flugsurr
smyger jag kring
med en tidning i handen
klatsch! klatsch!

Ha
sentimentalitet
huru känns det
att vara en våt fläck på tapeten?
sprattla inte så med benen
kärlekssorger
klatsch! klatsch!
En fet fluga
surrar ut genom fönstret.

IV.

Låsta dörrar
två fulla män
och en flicka,
famlande
vid hjärtlösa tapetmönstret.

V.

Jag trodde:
det var en människa,
men det var hennes kläder
och jag visste ej
att det är samma sak
och att kläder kan vara mycket vackra.

VI.

Ideal-realisationen

— ni säger, den har redan börjat
men jag säger:
vi måste ytterligare sänka prisen.

VII.

Nu vet jag —

det är på strumporna det beror!

Allt, erotik, estetik, religion

människovärde

(vad vore själva

Beelzebub

i ett par hemstickade, stortåexponerande
strumpor?)

VII

De vida byxornas program:
vi skall vara
mera kläder,
mindre människor,
och själen insydd i uppslagen.

IX.

Ben,
vad vet ni om ben?
som tänker på kjolar
då ni går förbi Strumpcentralens skådefönster.
Vad vet ni
om det tjugonde århundradets
ben?

X.

Idioter!
som tror
att fan har gyllne kläder
fan har inga kläder!
I hela helvetet
finnes högst ett par tre
slamsiga realisationsbyxor,
skälva
över helvetets vinande nakenhet.

XI.

Den Stora Dagenefter
då stjärnorna hicka
och alla ärkeänglar dricker vichyvatten
skola vi samlas på kaféet
lyssna
till kvinnoben-melodier.

XII.

Mötte

Spaniens vackraste danserska

Nana de Herera

talade tyska

(mycket bra)

vid Åbo-tåget.

Hennes läppar lyste stoppsignal

och alla lokomotiv höllo andan

då hon på tyska

(mycket bra) . . .

XIII.

Ansiktenas affischer

låt dem skrika

sitt: jag! jag!

— först när de börjat tjuta:

vi! vi! vi!

skall vi rycka gnället från grimasen,
låta solen
sminka dem till mänskoanleten.

XIV.

Det är så kallt i dag.
Bioreklamernas andedräkt
sticker som isnålar.
Ledningstrådarnas skuggor
vilja skära halsen av mig.
Luften har huttrande
krupit bakom närmaste gathörn.

XV.

Alla
vill de någonting av mig
t. o. m. cigarettröken
ringlar frågetecken
dörrar hota sluka mig,

tändstickornas ben
äro så långa och hungriga,
kaffekopparna kröka föraktfullt
sina bleka läppar —.

XVI.

Tåget
hamrar sin hårda rytm
i blodet.

Ej om människor
är dess sång
ej Gud eller kärlek,
den är om järn,
och av järn.

XVII.

Brädstaplarna trycka närmare varandra
varje grässtrå koketterar med vinden,
gärdesgårdarnas galopp
efter dikeskanterna
att den bleksotiga himlen
rodnar
om kvällarna.

XVII.

Virvlar mörkret
ljusstrimmor, skuggor
mot mänskornas fönster:
vill ni vara med?
Ser ni inte?
husen nedhukade till språng,

vägarna färdiga att rusa opp
slå till marken
lyktornas poliskonstaplar.
Telefontrådarna ila av och an
beredda att fånga stjärnor!
vill ni vara med?

XIX.

Berget vid Fredriksberg:
ett sår tvärs över ansiktet
blödande
under tågvisningarnas knivhugg.

XX.

Ute i Tölö
en affisch om bilringar,
årets bästa.
Varje morgon

då jag väntar på spårvagnen
står jag andäktigt tyst
inför dess
stolta, befallande:
k ö p!

III.

INFLUENZA.

I

Influensa
någonstans i ryggen
ungefär samma känsla
i stortån.

En roman
som aldrig slutar
emedan hjältens kärlek
är hopplös
och hjältinnans
utan mål.

II.

Jag har druckit vichyvatten på Kämp
och tagit Eau de Cologne-dusch i Gamla Passagen
och ringt
att jag kommer hem 1.10.

Sömnigt
ragla tankarna
under närmaste skugga,
rulla ihop sig
och gnälla sakta i sömnen.

III.

I rummet bredvid
skrattar biljardbollarna
men munnen mittemot
spottar ordrester
i ansiktet på mig.

De faller till golvet
och springer mellan mina fötter
som torakaner
med sex prasslande ben.

IV.

Genom ett fönster:
En bil
två människor.
Bilen far förbi,
de två tänker:
bilen far förbi,
och träden sträcka
liknöjt
sina grenar efter dem.

V.

En mor kom till mig:
säg
vad är det som fattas
i min kärlek?
mina barn älska mig ej
som jag dem.

Jag sade:
likgiltighet,
litet svalkande likgiltighet
fattas i din kärlek
— då gick hon bort
seende mot jorden.

VI.

Småbarn böra leka,
säger pappa och mamma,
leka småbarnslekar
— det var en unge,
han slet huvudena
av sina tennsoldater
och pappa och mamma köpte nya.

VII.

Jag vet inte
vad illa jag gjort
men det jag sett
har blivit som ett spindelnät
över mina ögon.
Och människorna ser i dem
och säger:
hans ögon lyser som blind!

VIII.

Det är inte jag.
Det är en mun som blåser ut rök,
ögon som sett för mycket människor,
en hjärna som jazzar trött.

IX.

Jag är rädd
mycket rädd
att då vi en dag kryper fram
ur oss själva,

att vi med rinnande näsor,
insvepta i våra personligheters regnrockar
står vid stranden
och ser isflak driva förbi.

X.

Om dagen
sover biograferna
som krokodiler i solen
vid gatornas stränder.

På kvällen
öppna de sina hungriga gap:
en tandrad
av ansikten, stämningar, attityder
som en grå massa
med bubblande ögon.

XI.

Det är lögn
att film är konst
(vad är inte konst?)
Film är religion
som av verkligheten
gör ett par vackra ben
vi får se
men inte röra.

XII.

Om vi skulle krypa baklänges
som krabborna
— hade vi icke kommit lika långt som nu?

Och fastän framtiden
skulle skava sönder våra bakar
och det förgångna
knipa oss i näsan,
skulle vi som krabbor
ogenerade.

XIII.

Har ni hört
järnvägsstationernas gapskratt
när tåget i förbirusandet
blinkar åt dem:
kom med!

Järnvägsstationerna kommer aldrig med.
De ruva
över tidtabellernas frusna leenden
och gapskratta
åt skenornas ursinniga försök
att kräla ned från banvallen.

XIV.

Skratta?
Herre Gud
vet du ej det?

Det enda man kan göra
i stället att:
förbanna, be till Gud
ångra sig, få förlåtelse,
l e v a.

XV.

Jag såg ett hav
av blod,
dykvalmiga vindpuster
piska dess yta
till tungt, rött skum.

Lik
trasigt stympade
kring en gäll affisch,
skriker ut över vidden:
Här
har paradiset legat!

XVI.

Livets svans
som piskar solen att lysa
natt bli dag,

slänger mänskorna till jorden
sopar bort alla flugor från himlen,
dess evighetsrapp
låter tomheten tänka självmordstankar.

XVII.

Av alla ord
det största:
vadsomhelst.

Hata vadsomhelst,
famna vadsomhelst,
sjunga vadsomhelst.

Älska vadsomhelst.

XVIII.

Se,
stormen jagar mina ord
som röda höstlöv,
bär dem över trädkronorna
solvirvel.

XIX.

Färgernas helvete
där svart är vitt,
solljuset klibbar blod
och kvinnoskratt är gröna,
döden blå.

Benzin.

Jag är en stor Gud
och mitt pris är 3:40 litern
och människorna slår ihjäl varandra
för min skull.

Huii!
då elden kysst mig
och järnet skälver: liv!
Då
vet jag
varför jag så länge
drömt under jorden.

XXI.

Ungdom:
hunger
eller en trötthet som
dansar?

IV.

GRIMASER.

I.

Min hatt
blev igår
överkörd av en spårvagn.
Min rock
promenerade idag morse
någonstans
bort.
Mina skor
råkade på eftermiddagen
ut för ett attentat.
— Att jag är kvar?
det är just
d e t.

II.

Nej nej nej!
Vi måste ljuga större
högre
opp till himlen!

Spotta ut
alla ruttna sanningsrester,
trampa, riva
deras sprattelsjuka kroppar.

III.

Mina lögner:
stora, röda ballonger
som jag köper på gatan
och låter stiga opp till himlen.
En gång köpte jag en ballong,
större och rödare än de andra.
Den drog mig med sig.

IV.

Himlens sentimentala grimas,
hm
den får vi förlika oss med
— ett erkännande
är den ju i alla fall.

V.

Sådärja
nu har vi det!
jag kan inte längre skratta
åt de långa söndagarna
inte heller dansa
alla gäspande nunor till trots.

Jag är själv
en gäspande söndagsnuna.

VI.

Det droppar från taket.
Idag, igår, i förgår
— antagligen också i morgon.

Jag är sömnig.
Idag, igår, i förgår
— antagligen också i morgon.

VII.

Låt avgrunder gapa
— d. v. s. icke gapa,
vad skulle de annars göra?
Låt jorden rulla,
— d. v. s. icke rulla
vad skulle den annars göra?

Vad skulle vi själva
göra annat
än gapa och rulla
— d. v. s.

VIII.

Gula kväkande grodor
ur var mänskas mun
oförhappandes:
Man kan inte
man bör inte
man får inte
(t.ex. skriva som just nu).

Kan — kvack
bör — kvack
får — kvack
kvack!

PRIS: 20:—